

เรื่องเล่าจากชีวิตจริงของอดีตผู้ต้องขังหญิงที่ต้องการถ่ายทอดเพื่อสอนใจเด็ก ๆ รุ่นหลัง ไม่ให้ผิดพลาดเหมือนเช่นเธอ.....โดย ยีเหร์

ชีวิตที่ผิดพลาด ตอนที่ 8

เวลาในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ดูเหมือนจะเดินช้ากว่าโลกข้างนอก มันเป็นความรู้สึกของฉันจริงๆแล้วเวลาก็มี ยี่สิบสี่ชั่วโมงเท่ากัน แตกต่างกันที่สถานที่และสถานะ ลมหนาวเริ่มพัดมาอีกครั้ง เป็นฤดูหนาวครั้งที่สองของฉันกับโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ มันช่างแตกต่างกับฤดูหนาวในโลกข้างนอกเหลือเกิน ฉันไม่สามารถที่จะหาเสื้อกันหนาวมาสวมใส่เองได้ ต้องให้ญาติฝากเข้ามาให้และต้องเป็นแบบที่ทัณฑสถานกำหนดเท่านั้น โดยเสื้อหนาวต้องใช้สวมหัวและไม่มีกระดุม เวลาที่ฉันรู้สึกทรมานที่สุดก็คือในตอนกลางคืนฉันมีแค่เสื้อหนาวตัวเดียวกับผ้าห่มผืนเดิม ซึ่งไม่สามารถที่จะทำให้ฉันคลายหนาวได้สักเท่าไร ฉันต้องนอนขดตัวทุกวันในหน้าหนาว ในใจคิดว่า เมื่อไหร่ความทุกข์ทรมานเหล่านี้จะผ่านพ้นไป และทุกครั้งฉันก็มีคำตอบให้กับตัวเองเสมอว่า “ฉันต้องอดทน และจะไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ทำให้ความเข้มแข็งของฉันกลับมาอีกครั้ง”

เวลาผ่านไป...ฉันอยู่ในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ สามสิบเดือนแล้ว เรียกว่า “ครึ่งของโทษ” เพราะโทษของฉันตัดมา “หกสิบเดือน” เจ้าหน้าที่ได้มาคุยกับฉันอยากให้ฉันออกไปช่วยงานข้างนอก ผู้อ่านคงสงสัยว่าผู้ต้องขังจะออกไปทำงานข้างนอกได้อย่างไร ผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดี ระเบียบ และอยู่ครึ่งของโทษแล้ว จะได้รับเลือกให้ออกไปช่วยงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะเรียกว่า “กองนอก” และงานที่พวกกองนอกทำก็คือ การทำความสะอาดในบริเวณทัณฑสถาน ทำสวนครัว อยู่บริเวณประตูช่วยยกของเข้าและออก บริการนวดแผนไทย สำหรับผู้ต้องขังที่เรียนนวดแผนไทยและอยู่กองงาน สปา รวมไปถึงงานเอกสารในส่วนของสำนักงาน ฉันรู้สึกดีใจมาก ที่ผ่านมา สามสิบเดือนที่ฉันไม่เคยทำผิดกฎระเบียบ และผลที่ฉันได้รับคือความไว้วางใจจากเจ้าหน้าที่ ฉันคิดว่า นี่แหละเป็นการเริ่มต้นที่ฉันจะพิสูจน์ความซื่อสัตย์ของตัวเอง และการที่ฉันได้ออกไปช่วยงานเจ้าหน้าที่ นั้นหมายถึงว่า อีกไม่นานฉันจะได้รับ “อิสรภาพ” มันทำให้ฉันมีกำลังใจ และตั้งใจว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เมื่อฉันเป็นกองนอก ฉันจะต้องย้ายห้องนอนไปอยู่ในห้องสิบสี่ ซึ่งห้องนี้เป็นห้องที่รวมกองนอกและคนที่ทำหน้าที่เอาไว้ด้วยกัน คนที่มีหน้าที่หมายถึง คนที่ได้รับเลือกจากเจ้าหน้าที่ให้ดูแลเรื่องต่างๆภายในทัณฑสถาน เช่น ร้านค้า เบเกอร์รี่ สถานพยาบาล กองเลี้ยง ซึ่งพวกเขาเหล่านี้จะต้องตื่นตีสี่ครึ่ง และได้อาบน้ำอย่างสบายโดยไม่มีเวลาจำกัด และเวลาขึ้นบ้านก็จะช้ากว่าปกติเพราะต้องทำงานให้เสร็จหรือเรียกว่า “ลงล่วง” หมายถึง ล่วงเวลา ฉันได้ออกข้างนอกถึงสองรอบรอบแรก ฉันต้องตื่นตีสี่ครึ่ง อาบน้ำแต่งตัวให้เสร็จภายในตีห้า เตรียมกล่องใส่ข้าวและกับข้าวไปไว้ที่กองเลี้ยงเพื่อ

เวลากลับเข้ามาจะได้มีข้าวกิน เพราะเวลาที่กลับเข้านั้นเลยเวลาอาหารแล้ว ผู้ต้องขังจะทานอาหารเวลาเจ็ดโมงเช้า เรากว่าจะทำงานเสร็จก็แปดโมงเช้าแล้ว ในรอบแรกที่ฉันต้องออกไปนี้ พวกเราไม่ได้ออกไปตามลำพัง จะมีผู้คุมพาเราออกไป สลับกันไปในแต่ละวันว่าจะเป็นเวรของผู้คุมคนไหน สิ่งแรกที่ฉันต้องทำคือขนเสปียง ที่ร้านค้านำมาส่งเข้ามาไว้ข้างในโดยใช้รถเข็น ฉันไม่ได้ทำคนเดียวจะมีเพื่อนอีกสี่คน ที่ออกกองนอกเหมือนกัน ต้องช่วยกันทุกคน หลังจากนั้นพวกเราก็แยกย้ายกันไปทำหน้าที่ของตัวเอง ก่อนที่เราจะออกไปเจ้าหน้าที่ต้องตรวจค้นตัวก่อน เราจึงจะออกไปได้ หน้าที่ที่ฉันได้รับมอบหมายคือทำความสะอาดสำนักงานและรดน้ำต้นไม้ที่บ้านพักของแม่ใหญ่ (ผู้อำนวยการทัณฑสถาน) ในวันแรกฉันและเพื่อนๆ รู้สึกตื่นตาตื่นใจมาก อากาศข้างนอกช่างแตกต่างกับข้างในเสียเหลือเกิน ฉันได้มองเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นผู้คน สภาพแวดล้อม หรือแม้กระทั่งสุนัข สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ฉันคิดมาตลอดในขณะที่อยู่ในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ ว่าเมื่อไหร่ที่ฉันจะได้ไปอยู่ด้านหน้าของกำแพงและมองเห็นในสิ่งเหล่านี้ แต่ฉันไม่มีความคิดที่อยากจะหนีไปไหน เพราะการกระทำแบบนั้นคนโง่เท่านั้นที่จะคิดได้ ฉันจะไม่ยอมฆ่าตัวเองเป็นครั้งที่สองเด็ดขาด เพราะอีกไม่นานฉันก็จะได้กลับบ้านแล้ว เมื่อทุกคนทำหน้าที่ของตัวเองเสร็จพวกเราก็ต้องมารวมกันที่หน้าประตูเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เฝ้าประตูค้นตัวอีกครั้ง และจึงเข้าไปรับข้าวจากกองเลี้ยงซึ่งเค้าได้ตัดข้าวและกับข้าวเอาไว้ให้เราเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นเมื่อทานข้าวเสร็จแล้ว ประมาณ เก้าโมงเช้าเจ้าหน้าที่จะประกาศชื่อฉันให้ออกข้างนอกอีกครั้งเพื่อไปช่วยทำงานเอกสารที่สำนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มารับฉันออกไปเป็นคนที่น่ารักและใจดี แต่อย่าทำอะไรที่ผิดกฎเป็นอันขาด เธอจะเปลี่ยนเป็นคนละคนเลยทีเดียว พวกเราทุกคนจะเรียกเจ้าหน้าที่ว่าคุณและตามด้วยชื่อ คุณคนที่พาฉันไปช่วยงานชื่อคุณชล คุณชลเป็นลูกพี่ของฉัน เพราะคุณชลเป็นคน que เลือกฉันออกกองนอก ฉันได้ชื่อว่า เป็นลูกน้องของคุณชล ฉะนั้นฉันจะต้องไม่ทำอะไรที่เป็นการผิดกฎเด็ดขาด คุณชลรักความถูกต้องเป็นที่สุดและเตือนฉันอยู่เสมอว่าให้ทำตัวให้ดีไม่ใช่เพื่อคุณชล แต่เพื่อตัวฉันเอง คุณชลสอนงานฉันหลายอย่าง ทำให้ฉันได้เรียนรู้ในสิ่งที่ฉันไม่เคยทำ ฉันดีใจและภูมิใจที่ได้รับควมไว้วางใจจากเจ้าหน้าที่ ได้ทำงานช่วยเหลือราชการ ตั้งแต่ฉันเข้ามาอยู่ในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ วันนี้เป็นวันที่ฉันรู้สึกว่าตัวเองมีค่า และมีประโยชน์ รู้สึกเหมือนได้ปลดปล่อยความทุกข์ทรมานออกไปจากชีวิตไม่น้อยเลยทีเดียว ฉันช่วยงานอยู่ถึงบ่ายสามโมง คุณชลต้องไปส่งฉันเข้าข้างใน เพื่อฉันจะได้ไปอาบน้ำและกินข้าว และเวลาสี่โมงเย็นฉันก็ขึ้นบ้านพร้อมกับเพื่อนคนอื่นๆ เหมือนเดิม เมื่อฉันขึ้นบ้านเรียบร้อยแล้ว ฉันจึงมานั่งคิดทบทวนเรื่องราวในวันนี้ มันเป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ ซึ่งฉันคิดว่าการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ทำให้ฉันมีกำลังใจและมีความเข้มแข็งที่จะใช้ชีวิตอยู่ในโลกสี่เหลี่ยมใบนี้ต่อไป เพื่อรอวันที่ฉันจะได้รับ “อิสรภาพ”